

KOMISJA EUROPEJSKA

*Bruksela, dnia 8.3.2017 r.
C(2017) 1578 final*

Szanowny Panie Marszałku!

Komisja pragnie podziękować Senatowi za jego uzasadnioną opinię z dnia 21 października 2016 r. odnoszącą się do wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca (wersja przekształcona) [COM(2016) 270 final] oraz za opinie z dnia 28 września 2016 r. odnoszące się do tego samego wniosku oraz wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 439/2010 [COM(2016) 271 final].

Komisja z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Senat podziela pogląd Komisji zgodnie z którym niezbędne jest działanie na szczeblu UE w celu znalezienia rozwiązania problemu europejskiego kryzysu migracyjnego oraz zgadza się, że wniosek dotyczący nowego rozporządzenia dublińskiego pozwoli na uproszczenie i przyspieszenie procedur oraz zaostrenie sankcji względem migrantów niechętnych do współpracy.

Komisja poważnie traktuje obawy wyrażone przez Senat co do zgodności wniosku z zasadą pomocniczości. Zdaniem Komisji masowy, niekontrolowany napływ migrantów i osób ubiegających się o azyl w 2015 r. ujawnił niedociągnięcia strukturalne w kształcie i funkcjonowaniu rozporządzeń dublińskich. Zgodnie z aktualnymi przepisami rozporządzenia dublińskiego największe obciążenie ponoszą państwa członkowskie pierwszego nielegalnego wjazdu i w 2015 r. tak się właśnie stało. Rzeczywistość pokazała, że solidarność między państwami członkowskimi nie zostanie osiągnięta w drodze dwustronnych działań między państwami członkowskimi, ale wymaga działania na szczeblu Unii.

Aby rozwiązać problem nierównego podziału osób ubiegających się o azyl między państwa członkowskie oraz ogólnych niedociągnięć systemu dublińskiego w sposób, który nie byłby tylko zwykłym krótkoterminowym działaniem w sytuacji kryzysowej, wniosek dotyczący

*Sz. Pan Stanisław KARCZEWSKI
Marszałek Senatu
ul. Wiejska 6
00-902 Warszawa*

*Do wiadomości:
Sz. Pan Marek ROCKI
Przewodniczący Komisji
Spraw Zagranicznych i Unii Europejskiej
Senat
ul. Wiejska 6
00-902 Warszawa*

przekształcenia rozporządzenia dublińskiego przewiduje usprawnienie systemu poprzez ustanowienie bardziej zrównoważonego i sprawiedliwego systemu określania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrywanie wniosków o azyl, przy pełnym poszanowaniu nadrzędnych zasad solidarności i podziału odpowiedzialności. We wniosku utrzymano podejście będące podstawą rozporządzenia dublińskiego, zgodnie z którym odpowiedzialność spoczywa na państwie członkowskim pierwszego nielegalnego wjazdu, procedury natomiast zostały usprawnione, aby zapobiec nadużyciom i wtórnym przepływom (tzw. „turystyce azylowej”). Korekcyjny mechanizm przydziału będzie uruchamiany wyłącznie w sytuacjach nieproporcjonalnie dużej presji na systemy azylowe państw członkowskich, aby utrzymać sytuację pod kontrolą i zapobiec niekontrolowanym przepływom wtórnym w obrębie Europy.

Komisja jest przekonana, że takie podejście jest niezbędne i proporcjonalne i zapewni skuteczność systemu dublińskiego oraz sprawiedliwy podział odpowiedzialności, które to cele nie mogą zostać osiągnięte na poziomie krajowym, w związku z czym działanie jest zgodne z zasadą pomocniczości. Wnioski dotyczące reformy wspólnej polityki azylowej UE stanowią element kompleksowej unijnej polityki migracyjnej, która obejmuje również działania na rzecz skuteczniejszej ochrony granic zewnętrznych, sprawniejszej polityki powrotowej oraz zacieśnienia współpracy z krajami trzecimi.

Ponadto Komisja z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Senat co do zasady popiera wniosek dotyczący Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu i uchylenia rozporządzenia (UE) nr 439/2010. Celem tego wniosku jest wzmocnienie roli Europejskiego Urzędu Wsparcia w dziedzinie Azylu poprzez przekształcenie go w agencję o pełnym zakresie funkcji, która posiadałaby zdolność do zapewniania państwom członkowskim niezbędnej pomocy operacyjnej i technicznej.

Komisja pragnie wykorzystać niniejsze pismo, by szczegółowiej wyjaśnić inne sporne kwestie z obu tych wniosków. Wyjaśnienia te znajdują się w załączniku. Komisja ma nadzieję, że przedstawione wyjaśnienia stanowią odpowiedź na kwestie poruszone przez Senat i liczy na dalszy dialog polityczny w przyszłości.

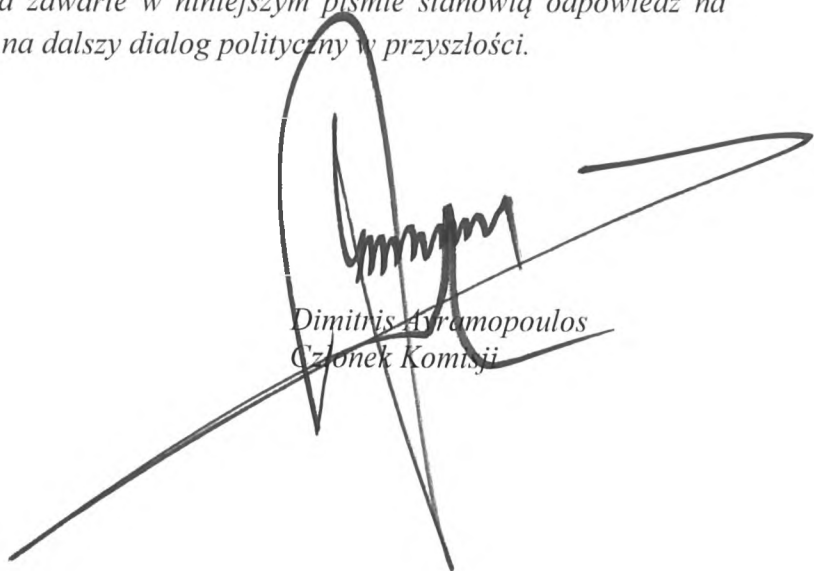
Wymienione wnioski są obecnie przedmiotem zwykłej procedury ustawodawczej w celu przyjęcia przez Parlament Europejski i Radę. W swoich konkluzjach z dnia 15 grudnia 2016 r. Rada Europejska stwierdziła, że „jednym ze wspólnych celów pozostaje skuteczne stosowanie zasad odpowiedzialności i solidarności. Nieustanne starania podejmowane w ostatnich miesiącach w celu dokonania przeglądu wspólnego europejskiego systemu azylowego pokazały, że w niektórych obszarach poglądy są zbieżne, a w innych obszarach wymagane są dalsze prace”. Zgodnie z tymi konkluzjami Rada Europejska wystąpiła do prezydencji maltańskiej z wnioskiem o zainicjowanie intensywnych rozmów dwustronnych z państwami członkowskimi w celu osiągnięcia konwergencji co do kluczowych elementów przeglądu rozporządzenia dublińskiego, tak aby mogły się one rozpocząć przed końcem tej prezydencji. Komisja podziela to stanowisko.

Komisja ma nadzieję, że wyjaśnienia zawarte w niniejszym piśmie stanowią odpowiedź na kwestie poruszone przez Senat i liczy na dalszy dialog polityczny w przyszłości.

Z poważaniem

*Frans Timmermans
Pierwszy Wiceprzewodniczący*

*Dimitris Avramopoulos
Członek Komisji*

ZAŁĄCZNIK

Klucz odniesienia, który jest podstawą uruchamiania korekcyjnego mechanizmu przydziału

Komisja przyjmuje do wiadomości zastrzeżenia Senatu dotyczące klucza odniesienia, który jest podstawą uruchamiania korekcyjnego mechanizmu przydziału. Komisja zdecydowała się na zastosowanie prostego klucza podziału opierającego się na liczbie ludności i PKB danego kraju, tak aby odzwierciedlić zdolność państwa członkowskiego do przyjęcia określonej liczby uchodźców i bezwzględną zamożność państwa. PKB jest również wskaźnikiem zdolności gospodarki do przyjmowania i integracji uchodźców. Ponadto państwa członkowskie otrzymują środki finansowe z budżetu Funduszu Azylu, Migracji i Integracji na rozwijanie swoich zdolności w zakresie przyjmowania i integracji uchodźców.

Solidarność: Wkład finansowy

Jeśli chodzi o obawy Senatu dotyczące solidarności finansowej, Komisja pragnie podkreślić, że stanowi ona inny sposób okazania solidarności przez państwa członkowskie zgodnie z art. 80 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Jak wskazano we wniosku, państwa członkowskie, które zdecydują się nie uczestniczyć w mechanizmie przydziału w danym roku powinny zapewnić swój wkład w inny – finansowy – sposób. Kwota wkładu solidarnościowego za każdą osobę ubiegającą się o azyl, która w przeciwnym przypadku zostałaby przydzielona do tego państwa członkowskiego, powinna z jednej strony pokrywać koszty przyjmowania takich osób przez określoną liczbę lat. Z drugiej strony ma ona wywołać efekt zniechęcający ponieważ celem wniosku jest pełny udział państw członkowskich w przedmiotowym mechanizmie przydziału. Ponadto wkład solidarnościowy może zostać poddany przeglądowi jedynie po upływie okresu dwunastu miesięcy w celu pełnego odzwierciedlenia faktycznej sytuacji w danym roku.

Europejska Agencja ds. Azylu

Komisja przyjmuje do wiadomości stanowisko Senatu, zgodnie z którym interwencje agencji w państwie członkowskim, które znajduje się w sytuacji nieproporcjonalnej presji, nie powinny mieć miejsca bez zgody tego państwa. Komisja uważa, że agencja powinna móc interweniować celem udzielenia wsparcia państwu członkowskiemu w sytuacji wystąpienia takiej nieproporcjonalnej presji. Takie interwencje odbywałyby się na podstawie decyzji wykonawczej Komisji określającej środki podejmowane przez agencję w celu wsparcia danego państwa członkowskiego. Ze strony tego państwa członkowskiego niezbędna jest współpraca w zakresie praktycznego wdrożenia środków określonych w decyzji wykonawczej Komisji.